

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: I. H.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2018, č. j. OAM-1008/ZA-ZA12-P05-2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 8. 3. 2018 rozhodl žalovaný o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany, odkázal na § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění.
2. V rozhodnutí žalovaný uvedl, že z informace Správy uprchlických zařízení, provozovatele pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí vyplynulo, že žalobce opustil dne 1. 3. 2018 bez povolení správního orgánu pobytové středisko v Kostelci nad Orlicí a od uvedeného dne není správnímu orgánu známo místo pobytu žadatele. Na základě

dosud zjištěného stavu věci nelze přitom o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnout, neboť aktuálně shromážděné podklady neumožňují zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobce podal blanketní žalobu, v níž namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. K výzvě soudu žalobu doplnil a uvedl, že je pravda, že 1. 3. 2018 opustil pobytové středisko bez oznámení odchodu, to však pouze proto, že nezná české právo, byl zmatený a neuvědomil si, že odchod musí oznamovat. Pobytové středisko opustil 1. 3. a již o týden později bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení, což považuje žalobce za příliš tvrdé.
4. Žalobce požádal současně o odkladný účinek žaloby, o jeho žádosti soud rozhodl samostatným usnesením ze dne 16. 5. 2018.
5. Žalobce dne 19. 6. 2018 soudu předložil listiny v anglickém a arabském jazyce, soud přeložil listiny z anglického do českého jazyka. Z listin plyne, že J. H. zemřel ... v nemocnici v Kamoce, obhájce u vrchního soudu I. A. M. sděluje, že žalobce by se neměl vracet do Pákistánu, neboť je ohrožen na životě, nemocnice v Kamoce potvrzuje, že dne 22. 12. 2014 paní K. B. podlehl zraněním, která ale nebyla vážná.

III. Vyjádření žalovaného

6. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 14. 5. 2018 vyplývá, že správní orgán odkazuje na obsah správního spisu, na jehož základě považuje rozhodnutí, vydané ve věci, za správné a zákonné, neboť žalobce byl povinen hlásit svůj odchod z pobytového střediska, pokud byl delší než 24 hodin. Z ustanovení § 81 zákona o azylu plyne, že cizinec ubytovaný v přijímacím nebo pobytovém středisku má právo opustit pobytové středisko za podmínek stanovených v § 82. Dle odst. 1 tohoto ustanovení je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen písemně oznámit ministerstvu opuštění pobytového střediska na dobu delší než 24 hodin. V oznámení uvede adresu, kde se bude zdržovat a délku pobytu mimo pobytové středisko. Jmenovanou dobu 24 hodin překročil, propustku z pobytového střediska si nezajistil, místo svého pobytu neoznámil ani jiným způsobem, správní orgán tak byl nucen rozhodnout dle § 25 písm. j) zákona o azylu o zastavení řízení.
7. V případě žalobce se jedná o druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, první byla podána dne 16. 11. 2016 a bylo o ní rozhodnuto dne 29. 5. 2017, mezinárodní ochrana nebyla udělena. Žaloba byla soudem odmítnuta, odmítnuta pak byla následně i kasační stížnost Nejvyšším správním soudem. Žalobce se tak v postavení žadatele o mezinárodní ochranu pohybuje na zdejším území od r. 2016, musí tak mít minimálně základní povědomost o správním řízení u azylové žádosti. V současném řízení navíc žalobce již dvakrát o povolení k opuštění pobytového střediska na dobu delší jak 15 dní požádal, tak, jak předpokládá § 85 odst. 3 zákona o azylu – tyto žádosti jsou založeny ve správním spisu na čl. 12 a 13 (prosinec 2017 a leden až únor 2018), tvrzení žalobce o neznalosti českého práva tak nemůže obstát.
8. Žalovaný zdůraznil, že důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že žalobce bez povolení správního orgánu opustil pobytové středisko za situace, kdy nebyl dosud dostatečně zjištěn stav věci nutný pro meritorní rozhodnutí, pobyt žalobce nebyl znám,

forma napadeného rozhodnutí je tak pouze důsledkem neoprávněného jednání žalobce samého. Zákonná úprava v podobných případech hovoří jasně, bez možnosti dalšího uvážení ohledně závažnosti pohnutek vedoucích žadatele k porušování svých zákonných povinností. Správní orgán proto z uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud předně uvádí, že žalobcem předložené listiny zcela jednoznačně směřují k důvodům, které mohou být hodnoceny v případě meritorního rozhodování o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nikoliv ke skutečnostem, které lze vážit v rámci důvodů pro postup správního orgánu v průběhu správního řízení, které vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, tedy, ke skutečnostem, které by se vázaly k situaci opuštění pobytového střediska bez vyžádání propustky a oznámení místa pobytu. Rovněž soud konstatoval, že byly předloženy až po lhůtě pro podání žaloby. Krajský soud k těmto listinám proto nepřihlížel.
10. Ve věci soud rozhodoval bez nařízení jednání, v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“.
11. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Ze správního spisu plyne, že žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dne 7. 12. 2017. Uvedl, že je státním příslušníkem Pákistánu, cestoval bez dokladů přes mnoho států od podzimu 2015, v zemi původu měl problémy, neboť je tam většina sunnitů a on je šíita. Jak uvedeno výše, na str. 12 a 13 spisu se nacházejí dvě žádosti o povolení opuštění pobytového střediska na dobu více jak 15 dní, dále se zde nachází Potvrzení o žadateli o mezinárodní ochranu, vydané pro účely autoškoly.
13. Krajský soud konstatoval, že ve spisu se nenachází sdělení Správy uprchlických zařízení, nicméně žalobce sám skutečnost, že dne 1. 3. 2018 opustil pobytové středisko nespороval, naopak sám tuto skutečnost sdělil i soudu, jak uvedeno v bodě 3.
14. Z ustanovení § 25 písm. j) zákona o azylu plyne, že řízení se zastaví, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a na základě dosud zjištěného stavu věci nelze rozhodnout. Z ustanovení § 82 odst. 1 vyplývá povinnost žadatele oznámit písemně opuštění pobytového střediska na dobu delší než 24 hodin, v oznámení je povinen uvést adresu, kde se bude zdržovat, délku pobytu mimo pobytové středisko. Opuštění pobytového střediska na dobu delší než 3 dny je žadatel povinen písemně oznámit ministerstvu nejméně 24 hodin před odchodem z pobytového střediska.
15. Ze správního spisu, konkrétně z listů 12 a 13 jednoznačně plyne, že žalobce byl ve smyslu ustanovení zákona o azylu, uvedených v bodě 14, řádně poučen a to, že byl takto řádně v jazyce, který označil za jazyk, jemuž dobře rozumí a kterým je schopen se domluvit, poučen, podepsal dne 20. 12. 2017 a 4. 1. 2018, tedy, žalobce si svých povinností musel být dobře vědom. Byl si tak vědom i případných následků, které při jejich nedodržení mohou nastat. Krajský soud je přesvědčen, že žalobce neuvedl nic, co by mohlo vést k závěru, že své povinnosti neznal, nelze tedy učinit jiný závěr, než že žalovaný s ohledem na zjištěné skutečnosti ohledně nepřítomnosti žalobce v pobytovém středisku,

konal v dalším řízení po právu, tedy, oprávněně přistoupil k zastavení řízení. Jeho rozhodnutí nelze označit za příliš tvrdé pro danou příležitost, neboť žalovaný prakticky ani jinou možnost ukončení věci za daného stavu neměl.

16. Krajský soud, jak i výše uvádí, nebral v potaz hodnocení žalobcem posléze předložených listin, neboť ty již směřují k dokazování určitých skutečností, které by bylo možné hodnotit pouze při meritorním posuzování věci udělení mezinárodní ochrany. Pro posouzení, zda žalovaný oprávněně za daného stavu správního spisu přistoupil k zastavení řízení, nemohou přinést vůbec nic.
17. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem dospěl krajský soud k závěru, že žaloba žalobce nebyla důvodná, proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

18. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když tato je přiznávána ve věci úspěšnému účastníkovi. Tím byl v daném případě žalovaný správní orgán, který žádné náklady řízení neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. ledna 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně